

And with confession

ובוידוי¹ -

Overview

stated that even a minuscule amount of land obligates a person with certain responsibilities (including פאה and ביכורים, etc.). רש"י cites תוספות that we are not גורס the word 'ובוידוי' and discusses it.

פירוש בקונטרס² דלא גרסינן ובוידוי דלא כתיב במעשר שני (שיש) שום וידוי³ -
it explained that the text does not read 'ובוידוי', for by the וידוי of שני it is not written -

לא מארצך ולא מאדמה אשר נתת לי⁴ -

Neither מארצך (from your land) nor מאדמה אשר נתת לי (from the land which you gave me) -

responds to an anticipated difficulty:

אף על גב דכתיב ביה וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו (דברים כו⁵) -

Even though it says by מעשר, 'and bless us and the land which you gave us', which may seemingly indicate that one must own the land -

לא שיהא לו לחלק אלא לכל ישראל -

It does not mean that he (the individual) should have a portion (ownership) in the land, rather the land which ה' gave us, which belongs to all of ישראל (but not that it belongs to this particular person).

According to רש"י (as תוספות explains it) there is no need to own קרקע in order to proclaim וידוי. However תוספות cites a dissenting view:

ומיהו על כרחך אין וידוי בלא קרקע דתני עלה בירושלמי⁶ אף בוידוי⁷ -

Nevertheless, perforce you must say that there can be no וידוי מעשר without owning land, for it was taught in the תלמוד ירושלמי, on this משנה of ר"ע, that also

¹ דברים (תבא) here refers to the proclamation one makes concerning his distribution of מעשרות. This is found in כו,יג-טו. It is known as וידוי מעשרות.

² בד"ה ובוידוי. In our דאין וידוי אלא במעשר והוא אינו תלוי בקרקע רש"י it states 'Thinking it over'.

³ (דלא כתיב במעשר שני (שיש) שום וידוי) דלא כתיב בוידוי מעשר שני לא (instead of שום וידוי) אמר הגהות פורת יוסף.

⁴ If it would say (by וידוי מעשר) the word מארצך, or לי (ביכורים) האדמה אשר נתת לי (as it says by ביכורים), it would have the same ruling as ביכורים that it must be from your land, and according to עולא it would require the sixteen אמות in order not to be יונק משדה חבירו, however since these words do not appear by וידוי מעשרות, there is no such requirement (to have any land at all).

⁵ פסוק טו.

⁶ יז,ב, In our ירושלמי it is on פאה פ"ג ה"ו.

⁷ קרקע וידוי מעשר (ירושלמי) רש"י (based on the) disagrees with תוספות.

by וידוי we require קרקע כל שהוא

ומכל מקום לא גרסינן ליה מדתני עלה בירושלמי מכלל דבמשנה ליתיה :

But nevertheless (even though וידוי requires קרקע) **we are not גורס in the משנה** (of ר"ע), **for since it was taught in the גמרא of the ירושלמי, it is evident that in the משנה there is no** mention of וידוי (otherwise why does the גמרא there need to mention it).

Summary

Both רש"י and תוספות agree that we are not גורס the word וידוי in the משנה; however according to רש"י it does not require קרקע, while according to תוספות (based on the ירושלמי) it does require כ"ש קרקע.

Thinking it over

Is the reason תוספות offers why וידוי does not require קרקע the same reason which רש"י gives,⁸ or is it different?

---

⁸ See footnote 2.